

A P F E L D O R F & C O.

עורך דין ו_magistrum

בית המשפט המחווי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעערורים אזורים

ע"א 10-02-11988 ג'רנטיק בינלאומי ישראל בע"מ נ' אבידן ואח'

ע"א 10-02-11991 אבידן ואח' נ' ג'רנטיק בינלאומי ישראל בע"מ ואח'

בפני **כב' השופטת אסתר קובו, סגנית נשיאה - אב"ד**

כב' השופטת מיכל רובינשטיין, סגנית נשיאה

כב' השופטת עפרה צ'רניאק

המעעררת בע"א 10-02-11988 ג'רנטיק בינלאומי ישראל בע"מ
והמשיבה בע"א 10-02-11991 ע"י ב"כ עזה"ד יעקב וחנה קלדרון

נגד

משיבים בע"א 10-02-11988 1. אמריר אבידן
ומערערלים בע"א 10-02-11991 2. אריאל מש

ע"י ב"כ עזה"ד עידו שפירא

משيبة 3 בע"א 10-02-11988 3. חנה גורן הפקות בע"מ

ומשيبة 2 בע"א 10-02-11991 ע"י ב"כ עזה"ד חנה פרזנטי

פסק דין

1

1. לפניינו שני עערורים מאוחדים על פסק דין של בית משפט השלים בת"א 68323/06 (כב' השופטת ר' ניב) מיום 20.12.09, בו נדחו תביעה וتبיעה שכגד שהגישו הצדדים זה כנגד الآخر. אין חולק כי נוכחות מועדי האירועים הרלוונטיים, הדיון הרלוונטי ל התביעה הוא זה שקדם לחוק זכויות יוצרים, התנס"ז-2007.

6. לשם הנוחות, כינוי הצדדים בהליך זה יתאמו את מעמדם בעערור הראשון שהוגש, קרי ג'רנטיק בבינלאומי ישראל בע"מ תיקרא "המעעררת", והוא אמריר אבידן ואריאל מש ייקראו "משיבים 1-2"
7. ואילו חנה גורן הפקות בע"מ תיקרא "משيبة 3".
8.
9.

10. המעררת היא חברת קוסמטיקה העוסקת שימוש בסיסמות הפרסום "ג'רנטיק – הרבה מעבר
לкосמטיקה". המעררת קיימה בשנים 1996-2004 מערכת יחסים עסקית עם משيبة 3 לצורך
11. קידום מכירותיה. המעררת פנתה בחודשים אפריל-מאי 1999 למשيبة 3 לצורך הפקתתשדר רדיו,
12.

**בית המשפט המחווי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעערורים
אזורים**

ע"א 10-02-11988 ג'רנטיק בילאומי ישראל בע"מ נ' אביזן ואח'

ע"א 10-02-11991 אביזן ואח' נ' ג'רנטיק בילאומי ישראל בע"מ ואח'

1 2.6.99 משבה 3 העבירה למעעררת הצעה לתמלל תשדריר פרסום. המערערת אישרה את המלל
2 המוצע, ומשיבת 3 פנתה למשיבים 1-2 על מנת שיערכו תשדריר פרסום העשו שימוש במלל,
3 ובסיימה האמורה, בגרסה מושחת כזמריר (ג'ינגל). משיבים 1 ו-2 ערכו תשדריר פרסום על פי
4 המבוקש תמורה תשלום של \$.600. התשדריר שימש את המערערת משך שנים מספר.
5 המשיבים 1-2 רשמו ביום 24.3.03, במסמך "מאמור היצירות" באקו"ם פרט מס' 172234 לפיו
6 בעל הזכות ביצירה הוא משיב 2, תחת תפקידו "מלחין" ו"מעבד".
7
8
9
10

11 הצדדים חולקים ביניהם בשאלת הבעלות בזכויות היוצרים, ובגזרות הנובעות מכך ועל רקע זה
12 הגיעו לתביעות חדדיות.
13

14 3. המערערת העמידה תביעה על סעד כספי של 580,000 ש"נ. לעומת זאת המערערת בבית משפט קמא
15 ובהליך הנוכחי, זכויות היוצרים בזמריר, חלק מהתשדריר כולם, נתונות לה. הטקסט של הזמריר
16 הינו פרי יצירה של רוזט ויצמן, מנהלת המערערת הוקنته למעעררת מכוח סעיף 5(1) לחוק
17 זכויות יוצרים, 1911. אשר לו זכויות באلمנט המזוקלי של זמריר, אלו נרכשו באמצעות משבה 3.
18 היא גורסת שההיגיון המסחרי העומד בסיס העסקה מהיב כי תמורה התשלומים שנותנה, רכשה את
19 הזכות האמורית, וכי לא הייתה מתקשרות בהסתמך במסמך תחוייב תשלום בעתיד תשלום
20 נוספים. ככל שלא הועברו לרשותה זכויות, הרי שמשיבת 3 התרשה לפיה ולפיכך יש לחייבה
21 בפועל עבור כל הנזקים שנגרמו לה.
22

23 המשיבים העמידו גם הם את תביעתם על סעד של 580,000 ש"ח. הם גורסים כי בעת שנודע
24 למעערערת על דרישת לתרמה עבור שידורים מפרים, הקימה זו והגישה תביעה, אלא כל עילה
25 שבדין. לעומת זאת המערערת, זכויות היוצרים באلمנט המזוקלי של התשדריר לרבות הזמריר שמרו
26 להם והם מעולם לא העבירו אותן לאדם אחר. הם נתנו למשיבת 3 רישיון שימוש מוגבל ביצירותם,
27 אשר התיר השמעת התשדריר בתcheinות רדיו אזורי בלבד. הייתה זו המערערת שמלכתחילה הפירה את
28 זכויותיהם החומריות והמוסריות, בעת שיצרה גרסאות ערכות ופוגומות של התשדריר המקורי,
לראות בהם 29 מעשי הפירה אשר הפיצו הטעות או בטעותם בגין כל אחד מהם עמד על 20,000 ש"ח.

**בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעערורים
אזורים**

ע"א 10-02-11988 ג'רנטיק בילאומי ישראל בע"מ נ' אביזן ואח'

ע"א 10-02-11991 אביזן ואח' נ' ג'רנטיק בילאומי ישראל בע"מ ואח'

לעמדת משינה 3, כל הזכיות בתשדר ובסכום הזריר והעבו למעעררת. היא עצמה לא הפרה כל
2 התcheinות, שכן תפקידה התמזה בתיווך בין הצדדים, והעברת התשלום מהמעעררת למשיבים.

4. כאמור לעיל, בית משפט קמא דחה את שתי התביעות.

5. בית המשפט בחר את התשדר נשוא ההליך והוראות הדין הרלוונטיות וקבע כדלקמן:
6. מלכתחילה, הסימנה "ג'רנטיק – הרבה מעבר לקוסטיקה" אינה בגדר "יצירה" הזכאית להגנת
7. זכויות יוצרים. אשר לזכות אלמנט המזוקלי, חל עניינה הכל הרגיל הקבוע בסעיף 5(ג) לחוק
8. זכויות יוצרים, המKENה את הזכות למחבר היצירה. סעיף 5(2) לחוק האמור קובע כי העברת זכות
9. כאמור, או מתן רישיון שימוש במסמך בכתב. אף שהפסיקה ריככה דרישת זו, אין בכך כדי
10. לסייע למעעררת בניסיבות העניין. ראשית, הן מעודותה של משינה 3 עליה
11. כי הן לא נתנו דעתן על שאלת זכויות היוצרים. שנית, המסמך היחיד שעריך בכתב, והנושא את
12. הכתובת "הזמן עבודה", שהוציאו מшибים 1-2 ושלחו למשינה 3 מצין כי מהות העבודה היא
13. "הפקת סייסמא מושחת ג'רנטיק" עם 2 חלונות קריינוג' ואין הוא מתייחס לשאלת זכויות
14. היוצרים. ככל מшибים 1-2 יישנו על זכויותיהם ולא מחו על השימוש שנעשה בסימנה, יכול הדבר
15. לשמש טענת הגנה, אך לא להקנות זכות למעעררת.

16. על בסיס קביעה זו, דחה בית משפט קמא את מרבית ראשית התביעה: זכויות יוצרים, עשיית עשור
17. ולא במשפט, תיאור כוזב, הטעה לפי חוק הגנת הרכן. כן צין כי המערערת לא פירטה כיצד יש
18. במעשי המשיבים כדי לבסס איזה MISODOTIHIN של עולות גול, תרמיות, והפרת חובה חוקה שצינו
19. בכתב התביעה.

20. בעניין התביעה שכגד, קבע בית המשפט כי יש לפרש את מסמך הזמנה כמקום רישיון למעעררת
21. לעשות שימוש בתשדר. אשר להיקף השימוש, והחריגה מן המגבלה שהופיעה במסמך "הזמן
22. העבודה" לפיה זה מוגבל לשימוש בתנהנות רדיואורי בלבד, נקבע כי המערערת לא הייתה מודעת
23. למגבלה האמורה קודם לפניותם של מшибים 1-2, ולפיכך יש לראות בה "מפר תמים" ממשמו
24. בסעיף 8 לחוק זכויות יוצרים 1911, אשר אינו חייב בתשלום פיצוי. בהתייחס לתביעות בגין הפרת
25. "זכות ההורות", קבע בית המשפט כי בין הסקם אחר, זכות וモgelת להציג שם היוצר "בהיקף
26. ובמידה המקובלית" כאשר תשדרי פרסומת ברדיוארים שאינם מלווים בהשמעת קרדיט למלחין. אשר
27. לפגיעה ב"זכות השלמות" עקב שינויים שערך המערערת, קבע בית המשפט כי עצם ערכתם של
28. שינויים כאמור לא הוכחה בראייה הנדרשת לכך, חוות דעת מומחה.
29.

**בית המשפט המחווי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעערורים
אזורים**

ע"א 10-02-11988 ג'רנטיק בילאומי ישראל בע"מ נ' אביזן ואח'

ע"א 10-02-11991 אביזן ואח' נ' ג'רנטיק בילאומי ישראל בע"מ ואח'

1 אשר לتبיעה נגד מושבה 3, קבע בית משפט כמו זו התרשה בתפקידה כסוכנת פרסום, אך נוכח
2 תוצאות החקיקת, לפיה מילא לא חוות המערערת בתשלום פיצוי בנסיבות התביעה שכגד, לא הוכח
3 יסוד הנזק ודין התביעה להידחות.

4 לבסוף קבע בית המשפט כי על המערערת לשלם למושבים 1-2 הוצאות משפט בסך 40,000 נק.

5 טענות הצדדים
6 5. המערערת תוקפת את פסק דיןו של בית משפט كما לכל רוחב הירעה. עיקר טענותיה הן, כי יש
7 להכיר בכך שטענות לה זכויות יוצרים בבתיו "ג'רנטיק – הרבה מעבר לקוסטיקה", וכי בית
8 משפט كما חרג מהפסיקה המקובלת בנושא זה. לרסתה, בעריכת רישום זכויות באקו"ם, מביל
9 להזכיר זכויות אלו היה מושום הפרה של זכות זו. כן היא טוענת כי יש ליתן משקל מהותי לשינוי
10 שבו לקתה תביעת המושבים כראיה לכך שמכרו את הזכויות בזמריר, ככל שהוא לחם אלו.
11 בחתבסט על טענות אלו, היא זכאית, לגישה, לטעדים שתבעה. מכל מקום, לא ניתן כי המערערת
12 תצא קירחות מכאן ומכאן, ועל בית המשפט להכיר בכך שהובילו אליה הזכויות מעת משינה, 2
13 ולחלופין, כי על מושבה 3 לפצחה בגין רשלנותה. בנוסף, היא חולקת על סכום ההוצאות שנפקק
14 לחובתה.
15

16 מושבים 2-1 טוענים כי יהיה מקום לפסק פיצוי לזכותם. אשר לעשיית שימוש בתשדירים בחריגת
17 מותני הרישון, אין המערערת זכאי להגנה כ"מפר תמים", בין השאר נוכח היבטים שונים של
18 התנהלותה בשלב הדיון המשפטי. אשר לעריכת שינויים בתשדירים, עצם ערכיהם לא הייתה
19 במחולקת, מילא לנדרשה חוות דעת מומחה להוכחת הדברים וכל שנותר הוא לדון בתוצאותיהם
20 המשפטיות.
21

22 מושבה 3 טוענת כי נקלעה להליך שלא בטובה כתוצאה מפעולותיהם של שני גורמים אינטנסטיבים
23 כאשר "...להצלחה אבות ובאים. שני הצדדים טוענים לבולות בזכויות היוצרים בזמריר וגון מצויה
24 בפועל". היא אינה חולקת על תוצאתו של פסק הדין, אך מציינת כי ייתכן ונitin למצוא בסיס
25 משפטי אחר עבורה. היא מסכימה עם קביעת בית משפט كما כי סימנת הפרסום אינה מקיימת את
26 הדרישות בדיון להכרה כנושא לזכויות יוצרים, וההגנות הנוגעות לה מגיעות מתחום דיני העולות
27 במסחריות. אשר לאלמנט המוזיקלי, יש לפרש את החריג לכל שבעיע (1) (ב) לחוק זכויות יוצרים
28

**בית המשפט המחווי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעערורים
אזורים**

ע"א 10-02-1988 ג'רנטיק ביליאומי ישראל בע"מ נ' אביזן ואח'

ע"א 10-02-1991 אביזן ואח' נ' ג'רנטיק ביליאומי ישראל בע"מ ואח'

1 1911, העוסק בהקנית זכויות ביצירה של עובד למשיכון, על פי רוחו ולא דוקא לפי לשונו. כך, גם
2 באין יחס עבדה, מעת שמדובר ביצירה מוזמנת יש להקנות הזכות בה למזמין. כמו כן, במקרים מסוימים
3 הסכם "שותק" בין מחבר יצירה פרטומית לבין קוח יש לקבוע כי זכות היוצרים הועברה. הדבר
4 מתיישב עם ציפיותיהם הסבירות של הצדדים ומהיד העניין הישיר שיש להם בחזקה בזכויות
5 האמורות. בודאי שכן הדבר מקום בו תכנים מהותיים מן הפרטום מושפקים בידי המזמין. לכל
6 הפחות, יש לקבוע כי למזמין ניתן רישיון שימוש בלתי מוגבל ביצירה. ככל שלא תתקבל עדודה זו,
7 מילא במשור החיסים שבן המעררת למשיבה 3 כל שהתחייבת האחורה הוא לספק שירות
8 פרסום למשך תקופה. מעולם לא התבקש מהorzרים לרכוש את זכויות היוצרים בתנאי הפרסום.
9 באין ראייה לכך שהנתג המקביל, ממנו נגור הסטנדרט המקובל הרלוונטי, הינו רכישת זכויות אלו,
10 אין מקום לחייב את משיבה 3 מכוח עולות הרשנות.

11

דין

12 6. הזמריר נושא היליך מורכב משני יסודות: מילולי ומוזיקלי. בהתייחס לחלק המילולי, אין חולק
13 כי ככל שקיימות זכויות בו, אלו שייכות למעעררת, והמחלוקות נסבה על עצם קיומו. בהתייחס לחלק
14 המוזיקלי אין חולק על עצם קיומו של זכויות, והמחלוקות נסבה על זהות הזואי להן.

15

16 7. נתיחס קודם לחלק המילולי, הוא הצירוף "ג'רנטיק – הרובה מעבר לקוסמטיקה".
17 סעיף 1 לחוק זכויות יוצרים 1911 קובע כי זכויות יוצרים תוכר ב"יצירות ספרותיות, דрамטיות,
18 מוזיקליות ואמנויות". סעיף 7 בפקודת זכויות יוצרים 1924 קובע כי אין היא חלה על "reauון,
19 תהליך ושיטות ביצוע, מושג מתמטי, עבודה או נתון בשמה בלבד, וחידושים היום" גם אם אלו
20 גלומים בדרך ביטוי מסויימת, אשר רק היא זכאית לזכויות יוצרים.
21

22

23 אשר לאפיון היצירות הזואיות להגנה, הדין הכללי בנושא זכויות יוצרים הוא כי:
24 "היקף ההגנה בזכויות היוצרים הוא רחב יחסית ומוקנה לטוויה רחוב של יצירות: יצירות
25 ספרותיות, יצירות אמנותיות ועוד. למונח ‐יצירה‐ ניתנה בפסקה פרשנות מרוחיבה.
26 יצירות בנוט הגנה הוכרו בפסקה, בין היתר, לח ניבויי מס הכנסה... שלטני פרסום...
27 דמיות מציאות... וכן אמצעי המכחשה להווארת השבעון... בנייגוד לתהום הפטניים שבו על
28 המבקש הגנה להוכחה, בין היתר, התקומות המצאות, אין הדבר כן בזכויות יוצרים.
29 רעוון מקורי בעל ביטוי מוחשי, אפילו לא תהא בו התקומות המצאות או חדשנות, יהא

**בית המשפט המחווי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעערורים
אזורים**

ע"א 10-02-11988 ג'רנטיκ בילאומי ישראל בע"מ נ' אביזן ואח'

ע"א 10-02-11991 אביזן ואח' נ' ג'רנטיκ בילאומי ישראל בע"מ ואח'

1 בחינת יצירה שמנוגנת על-ידי דיני זכויות יוצרים... ("ע"א 3422/03 Krone AG נ' ענבר
2 פלסטיκ משוריין, פ"ד נטו (4) 365, 378.).
3

4 זכות היוצרים לה טוענת המערעתת מבוססת על החלטה שהציגו הניל מהוות "יצירה ספרותית"
5 כמשמעותה בדין. ההחלטה מונזה בסעיף 35 לחוק זכויות יוצרים, 1911, נעשתה ללא הגדרת יסוד אלא
6 על דרך היריבו בלבד כ"בלבול מפות, תרשימים, תכניות, טבלאות וליקוטים". בהקשר להגדרת
7 הייסוד ותחולתה, נפסק, כי "טקסט שבפרשנות יכול להחשב יצירה ספרותית, באם היא יצירה
8 הרואיה להגנה, בעוד שהחלק הציוני או הגרפי של אותה פרשנות יכול להיחס יצירה אמנותית"
9 (ע"א 360/83 סטרוסקי בע"מ נ' גליה ויטמן בע"מ, פ"ד מ(3) 349, 340). עם זאת, באשר להיוון של
10 סיסמאות ראיות להגנה נאמר כי "... דברי פרשנות ותעומלה יכולות להוות יצירות ספרותיות
11 ובלבן שלא יהיו בבחינת סיסמאות גרידא" (ע"א (ת"א) 178/79 הלינגר נ' אסטורו, פ"מ (2) תש"ם,
12 ראה גם: ת"א 12-07-385 אלוני נ' דלק מוטורס בע"מ, פסקות 4-6, ניתן ב-10.4.10). לכל
13 האמור מספר הצדקות. הצדקה אחת היא כי מעצם טיבן, סיסמאות נוטות לבטא רעיון "בערומי"
14 והכרה בזכויות יוצרים בהן אינה עולה בקנה אחד עם טיער לב פקדות זכויות יוצרים. כך, למעשה
15 במקרים חריגים תוכנה כונפלות תחת דוקטרינה האיחוד (merger doctrine). הצדקה שנייה
16 היא, כי סיסמאות נוטות להיות טקסטים קצריים ביותר. במקרה, יש בהטלת מגבלות כליליות על
17 שימושם במרקבייהן מסוימת חשש יתר לצמצום אפשרות השימוש בשפה. נימוק זה יפה
18 במיוחד בעניינו, מקום בו הסיסמה כוללת, מלבד שמה המקורי של המערעתת ומהוועת עסקה רק
19 את הביטוי "הרובה מעבר...", שהינו ביטוי שגור ומוכר. גם אם עשיית שימוש בביטוי באופן בו
20 עשויה כן המערעתת מבטא בחירה בין חלופות שונות ולפיכך "יצירתית" במידת מה, אין מקום לאפשר
21 לה "לנכש" לעצמה ביטוי זה. הצדקה שלישית היא כי לצורךימוש התכליות של הגנה ראייה
22 לאינטראס המקורי של המושג בסיסימה מסוימת, דהיינו אחרות המוכרות בדיון. כך, בהתקיים
23 תנאים ונסיבות מסוימים ניתן להכיר בטקסט מעין זה כסימן מסחר ("ע"ר 11-05-21488 Eveready
24 Inc. נ' רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר, ניתן ב-11.12.8.12). במקרים אחרים,
25 יתכן והוא בכך כדי לבסס עילת תביעה מכוח חוק עולות מסחריות, התשנ"ט-1999, או חוק עשיית
26 עשר ולא במשפט, התשנ"ט-1979 (לדוגמה: ע"א 99/4437 א.ד.י. מערבת סטריאו ואזעקה לרכב
27 בע"מ נ' אפריל טקלין בע"מ, פ"ד נה(2) 232.).
28

**בית המשפט המחווי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעערורים
אזורים**

ע"א 10-02-11988 ג'רנטיק בילאומי ישראל בע"מ נ' אביזן ואח'

ע"א 10-02-11991 אביזן ואח' נ' ג'רנטיק בילאומי ישראל בע"מ ואח'

1 ספק בדיינו, גם אם מדובר ביצירה הכתשה להיחשב נשוא לזכויות יוצרים, אם ניתן לראות ברישום
2 האמור כ;if או זכויותה של המערערת "יצירה הספרותית" לה טענה. שחרי, ברישום עצמו,
3 שצורך כנספה בכתב התביעה, תפקידו של מעערר 2 הינם "מלוחן" ו"מעבד" ואין כל התיחסות
4 אליו כמו שתמיד להזכיר בזכויות במלל. דומה, שההתיחסות לסתמה במסמך הרישום נועדה
5 אך לצורך קטלוגים וזיהויים של הלחן והעיבוד נושא הרישום. זאת, בין השאר, כיון שהיצירה
6 המוזיקלית הנכללת בתשדר נמשכת זמן כולל של 24 שנים, בעוד שחלוקת של הסיסמה המושורת
7 מותוק זמן זה הינו 4 שנים בלבד, וכך אשר ברור כי הרישום מתייחס לתשדר בעל מסגרת הזמן
8 הארכויה.

9
10 מכל מקום, גם בהנחה כי הרישום מתייחס לתשדר כולו, ובנחה (שaina מבוססת) לפיה, משיב 2
11 לא היה יכול להשתתק ברישום מחזיק הזכויות באלמנט המוזיקלי ושומרה היה עליו לרשות את בעלי
12 הזכויות באלמנטים אחרים של היצירה, דומה שהפעולה של רישום הזכויות באקו"ם אינה מהויה
13 יותר מאשר הפרה של הזכות המוסרית על פי החלטה בסעיף 4(א) לפקודות זכויות יוצרים לפייה
14 "מחבר זכאי שלו יקרה על יצירותיו בהיקף ובמידה המקובל". ככל שביצעו מшибים 1-2 פעולות
15 העתקה של הטקסט האמור, מדובר בפעולות נלוות לרישום תשדר, אשר נוצר בשלעצמם, בהרשאתה
16 של המערערת. חשיבותה של אבחנה זו בכך שהתרומות בגין הפרת זכאות זו שוניות מאלו הכרוכות
17 בהפרטה של הזכות החומרית, כאשר על פי סעיף 4(א) לפקודה "בתביעה לפי סעיף זה זכאי המחבר
18 לפיצויים בסכום שקבע בית המשפט לפי נסיבות המקלה, אף אם לא הוכיחה נזק ממשון; הוראה זו
19 לא תגרוע מסמכות אחרת של בית המשפט לפי פרק ה' לפקדות הנזקיין [נוסח חדש]." זאת, בעוד
20 בגין הפרת הזכויות החומרית, זכאי התובע, על פי הדין הרלוונטי להליך, אם יבחר בכך, לפיצוי
21 סטוטורי על פי סעיף 3 לפקודה האמורה.
22
23

24 8. אשר לאלמנט המוזיקלי, הצדדים אינם חולקים על כך שלא התקיימים קשר ישיר בין המערערת
25 לבין מшибים 1-2 ושני הצדדים מתנהלו מול משיבה 3 בלבד. בנושא זה, גם לא יכולה להיות מחלוקת
26 בדבר חלות הכלל לפיו "אדם אינו יכול להביע יותר מאשר בידו", שכן זכויות יוצרים ודאי שאין
27 מהוות "נכס נד'" על פי תקנות השוק הקבועה בסעיף 34 לחוק המכון, התשכ"ח-1968.
28
29

נתיחס ראשית לשאלת הבעלות הראשונה בזכות היוצרים.

**בית המשפט המחווי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעערורים
אזורים**

ע"א 10-02-11988 ג'רטיק בילאומי ישראל בע"מ נ' אביזן ואח'

ע"א 10-02-11991 אביזן ואח' נ' ג'רטיק בילאומי ישראל בע"מ ואח'

1 סעיף 5 לחוק זכויות יוצרים 1911 קובע כדלקמן:
2 "

3 (1) בהתחשב עם הוראות חוק זה, יהיה הבעלים הראשון של זכויות-היווצרות בה:
4 בתנאי -
5 (א) שאם היה זה פיתוח, צילום או תמונה והקלישאה או העתקה מקולית אחרות הוזמנו ע"י אדם
6 אחר והוכנו תמורה דבר-ערך בהתאם לאותה הזמנה, הרי אם אין הסכם הקובע את ההיפך, יהיה
7 האיש שהזמין את הקלישאה או את העתקה המקורית הבעלים הראשון של זכויות-
8 היוצרים; וכן
9 (ב) אם היה המחבר עובד אצל אדם אחר עפ"י חוזה שירות או שירות והיצירה נעשתה תוך כדי
10 עבדותו אצל אותו אדם הרי, בין הסכם הקובע את ההיפך, יהיה האדם שה לחבר הבעלים
11 הראשון של זכויות-היווצרות, אלא שאם הייתה היצירה כאמור או אחרת אחר עתונן, במוגן או
12 בכתב-עת ביצוא בזה, הרי, אם אין הסכם הקובע את ההיפך, יהיה דינה של היצירה כאילו שמורה
13 למחבר הזכות למנוע את פרסום היצירה שלא בחקל מעתו, מוגן ממכtab-עת ביצוא בזה.
14 "

15 (2) יכול הבעלים של זכויות-יווצרות ביצירה להעביר את זכויותו, כולה או מקצתה, אם בדרך כלל או
16 בגבולות... ואם למשך כל תקופת זכויות-היווצרות או לכל חלק منه, יוכל הוא ליתן כל טובת-
17 הנאה בזכות עפ"י רישיון; ואולם כל העברה או נתינה כלה לא יהיה ניתן אלא אם כן נעשה
18 בכתב ונחתמו ע"י בעל הזכות שחלו בה העברת או נתינה או ע"י בא-כוחו המושחה כתלה...
19 "

20 כאמור, הכל הוא כי מחבר היצירה הוא בעל זכויות היווצרות בה אלא במקרים איזה מהחקרים
21 בחוק. לפיכך, יש לבחון ראשית מהי נקודת המוצא - למי מוקנות הזכויות באמלנט המוזיקלי מכוח
22 החוק או מכוח חזקות כלויות שבדין ושנית, האם מערכת החסמים שבין הצדדים משנה מותzáה זו.
23 אשר לחציג הקבוע בסעיף 5(1)(א), הדעה השולטת בישראל בתקופה הירלוונטית הייתה כי
24 אין להרחיבו מעבר למקרים המוסדרים בו במפורש. הפועל היוצא מכך הוא שחציג זה אינו חל על
25 כל יצירה שהזמנה בתמורה באשר היא, ומדובר בלא הוכחה הסכמה אחרת המחבר הועיל על זכויות-
26 היוצרים, כאשר בעצם הזמנת היצירה רואים אך "...כיצרות רישיון לשימוש ביצירה למטרות
27 שלשותה הזרומה... אם חוץ המזמין לעשות שימוש נוסף ביצירה למטרה שונה מזו שבגינה
28 הזרומה, היה עליו לפנות ליוצר ולקיים ממנו רישיון או לרשות ממנו את זכויות היווצרות. היקף
29 הרישיון המשתמע וסוג השימוש שעליו הוא מתפרש היו תלויים בכל מקרה לפי נסיבותיו. עם
30 זאת, ברוב המקרים, מדובר היה ברישון מצומצם" (ט' גרינמן, זכויות יוצרים, עמ' 502-503,
31 מהדורה שנייה (2008) והאסמכתאות שם).

**בית המשפט המחווי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעערורים
אזורים**

ע"א 10-02-11988 ג'רנטיק בילאומי ישראל בע"מ נ' אביזן ואח'

ע"א 10-02-11991 אביזן ואח' נ' ג'רנטיק בילאומי ישראל בע"מ ואח'

1 ¹ צוין, כי בהתייחס לדין כוים מצין המחבר כי: "...בעוד שהכתב נדרש בעבר גם להעברות זכות
2 ² יוצרים ביצירה שנוצרה לפי הזמנה, מאפשר החוק החדש להסיק קיומה של הסכמה משתמשת
3 ³ שלפיה, במצב זה, מזמן היצירה יהיה הבעלים הראשון של זכות היוצרים ביצירה, בולה או
4 ⁴ חלקה..." (שם, 550). אין בדברים כדי לשנות את הדין הנוגע להליך הנוכחי.
5 ⁵ וiodges – המଉערת טענה בכתב התביעה כי "...הנוגע בענף הפרסום בכלל ותשדרי הרדיו בפרט
6 ⁶ הוא זכות היוצרים שיכת למזמין העובודה..." אך לא הצגה כל ראייה או חוות דעת מומחה
7 ⁷ תמכה בטענות אלו.

8
9 ⁹ אשר לחרג הקבוע בסעיף 5(1)(ב), ההחלטה קבועה כי כניסה לדדריו תעשה ורק מקום בו מתקיים
10 ¹⁰ יחסי עבודה ומיוביל בין התוען לזכות ובין המחבר, ורק אז יהיה מקום לבחון האם מذובר ביצירה
11 ¹¹ שנעשהה תוך כדי העבודה (ע"א 571/68 ינאי נ' מנשפלד, פ"ד גנ(1) 504, 501; ע"א 414/84 בריס נ'
12 ¹² מגדר מרცז לטאורה מודרנית בע"מ, פ"ד לט(3) 109, 111). במקרה הנוכחי לא הועלה כל טענה
13 ¹³ לפיה התקיימו יחסי מעין אלו בין המଉערת או בין משייבים 3 לבין משייבים 1-2, ולא הוצאה כל
14 ¹⁴ ראייה ממנה ניתן להסיק קיום יחסי מעין אלו. לפיכך, אין תחוללה לשעיף האמור.
15

16 ¹⁶ הפעול היוצא הוא כי כפי שקבע בית משפט קמא, במועד יצירת התשדריר, זכויות היוצרים באולם
17 ¹⁷ המזוקלי שבו היו נתונות למשייבים 1-2. בית משפט קמא המשיך וקבע כי בין עיגון בכתב להעברת
18 ¹⁸ הזכויות לנדרש על פי הדיון, בעוד שקיים עיגון כזה דואק לשירת משייבים 1-2 בדבר מתן רישיון
19 ¹⁹ שימוש מוגבל, המסקנה היא כי הזכויות נתונות למשייבים אלו ועשויות שימוש בזمرة שלא בהתאם
20 ²⁰ לתנאי הרישון מהווה הפרעה של זכורותם. דעתנו היא כי גם אם ניתן לראות בדרישת הכתב האמורה
21 ²¹ דרישת ראייתית גרידא אף במקרים של העברות זכויות (להבדיל ממקרים של מתן רישיון) "...הרי
22 ²² כדי לחת לה נפקות מעשית ולא לורקנה מותוכן, תהא ההכרה בתוקף העברות של זכות יוצרים
23 ²³ בהעדר בכתב בגדיר חריג. החרג יתקיים במסיבות מיוחדות, עת קיימות ראיות של ממש על כוונת
24 ²⁴ הצדדים להעביר את זכות היוצרים" (גרינמן, 550). לא שוכנענו בקיומו של "נסיבות מיוחדות" או
25 ²⁵ "ראיות של ממש" מהן ניתן למלוד על העברת הזכויות, להבדיל מתן רישיון, ואין כל יסוד
26 ²⁶ להתערבות בפסק דיןו של בית משפט קמא בהקשר זה.

27
28 ⁹ מכאן, יש לדון בשאלת משמעות הפרת זכויות היוצרים בידי המଉערת. בית משפט קמא סבר,
29 ²⁹ בחתבטס על הממצא לפיו המଉערת לא ידעה כי למשייבים 1-2 זכויות יוצרים באולם המזוקלי

**בית המשפט המחווי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעערורים
אזורים**

ע"א 10-02-11988 ג'רנטיק בילאומי ישראל בע"מ נ' אביזן ואח'

ע"א 10-02-11991 אביזן ואח' נ' ג'רנטיק בילאומי ישראל בע"מ ואח'

בתשד"ר, וכי משבים אלו הטילו מוגבלות על עשיית השימוש בו, כי עומדת לה הגנת "מפר תמייס" לפי סעיף 8 לחוק זכויות יוצרים 1911, הקובע כי:

"
אם הוגש משפט מחמת הפרת זכות-יוצרים ביצירה, והנתבע טוען שלא ידע מדובר קיומה של זכות-יוצרים ביצירה, לא יהיה התובע זכאי לכל תרופה משפטית, פרט לקבלת צו-מניעה או צו-איסור לגבי ההפרה, אם הוכחה הנتابע שבתאריך ההפרה לא ידוע ולא היה יסוד נאמן לחשוד שקיימות זכות-יוצרים ביצירה.

ע"ז בעדותם בפני בית משפט קמא מעלה כי מרבית המגעים העסקיים שבין הצדדים התרחשו ללא תיעוד מלא בכתב המתיחס לעסקה זו ומהותה. כאמור לעיל, סעיף (2) לפקודות זכויות יוצרים קובע כי נדרש עיגון בכתב להעברת זכויות.

העיגון היחיד שנעשה בכתב בהתייחס למגוון הנסיבות הינו מסמך הזמנת העבודה שהציגו משבים 1-2 כמסמך שנחתם על ידו ונשלח למשביה, ובו, בין השאר, ההוראות לפיהן:
"שימוש בתשד"ר/ גינגל נועד להשמעה ברשות הרדיו האורי בלבד. שימוש בתשד"ר/ גינגל (להלן ו/או הטכסט ו/או חלק منه), בין אם בגרסה המקורית או בהפקה מחדש בכל צורה 19
שהיא, בכל אמצעי פרטומי אחר – כרוכים באישור אולפני פורום וכרכוכים בתשלומים נוספים".

המעוררת ומשביה 3 הכחישו כי מסמך זה הגיע לידי מי מהן. עם זאת, בית משפט קמא סבר כי לטובעת יש להנחי כי מסמך זה מבטא את העסקה שבין הצדדים, כפי הנראה בהתאם על הנסיבות שבלא שהוכחו תנאי הרישוין, מהוות עצם השימוש בתשד"ר הפרת זכויותיהם של משבים 1-2. אין אנו סבורות כן. מעת שמדובר ביצירה מזמן שעצם מותן הרישוין לשימוש בה מהוות חלק איינגרנטי מהעסקה, עבור הנトル לבטס תנאי המזוויקים של תוכן הרישוין המוסכם, על המוגבלות המנווית בו, אל בעל הזכויות. בהתייחס לשאלת האם משבים 1-2 Unterstütו בטל האמור, לא עליה בידי משבים אלו להציג בפני בית משפט קמא תיעוד כלשהו לכך שמסמך הזמנת העבודה נשלח בפועל למשביה 3. כמו כן, מסתבר שאין מחלוקת כי המסמך האמור אינו מבטא את הנסיבות הסופיות שבין הצדדים – שכן התמורה הכספיות שניתנה למשבים 1-2 לבסוף הוועדה על סך של \$ 600 בלבד,

**בית המשפט המחווי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעערורים
אזורים**

ע"א 10-02-11988 ג'רנטיק ביליאומי ישראל בע"מ נ' אביזן ואח'

ע"א 10-02-11991 אביזן ואח' נ' ג'רנטיק ביליאומי ישראל בע"מ ואח'

- ולא \$ 750 כמפורט בהזמנה העבודה. בגין ממצאי מהימנות מובהקים שקבע בית משפט כאמור, איינו סבורות כי ניתן לטעון קביעות בדבר היקף הרישון והגבלו לשידורי רדיו אזרוי רק על עדות משיב 2. מכאן, המשקנה היא כי לצורך ההליך הנוח כי לראות ברישון שניין למעוררת כרישון כללי 3 לשות שימוש ביצירה לצורך פרסום מוצrichtה.
5. 10. ומכאן לטענה לפיו שינויים שנעשו ביצירה, ושידורן של גרסאות ערכות העשויות שימוש בקטעים שונים של מהווים פגעה בוכחות המוסרית של משבים 2-1. בנושא זה, טוענים משבים 7-2 כי טעותו של בית משפט כאמור בכך שסביר "...כאליו הפהה הנעטנת הינה איות הסאונד בזמרירום המפירים, טענה טכנית שאכן טעונה הוכחה על ידי מומחה, בעוד שטענת הפהה הייתה עצם יצירתם של זמרירום מפרלים בדרך של חיתוך והדבקה – שימוש במוסיקה המקורית של היוצרים כר�� לטקסטים ולקריינות שונה מזו שבזרירם המקורי..." (סעיף 2.5(א) לעקר הטייעון מטעםם). דא עקא, שבסיפה בישראל מקובלת הדעה לפיו הזכות לשלהות היצירה מוגבלת בכך ש"... רק שינוי שוגע בכבודו או בשמו של היוצר פוגע בזכותו" (גרינמן, עמ' 833). לפיכך, גם אם נערכו שינויים ביצירה מהם ניתן להתרשם באופן בלתי אמצעי, מעת שלא הוצאה כל ראה ממנה ניתן להסיק פגעה בכבודם או שם של משבים 2-1, אין בכך כדי לבסס פגעה בזכות המוסרית.
16. 11. באשר לשאלת חיובת של משיבה 3. כאמור לעיל, בית משפט כאמור סבר כי זו התrelsלה בהתנהלותה בעת שלא וידה כי זכויות היוצרים תועברנה למעוררת, אך מעת שלא נפסק סעד לזכות משבים 2-1, אין מקום לחייב את משיבה 3 כלפי המעוררת. בגין הוכחת נזק שנגרם למעוררת בפועל, דין תביעה נגד משיבה 3 להזדהות.
21. 12. אשר להוצאות המשפט שהוטלו על המעוררת, הרי ש: "פסיקת הזאות משפט מסורה לשיקול הדעת של הערכאה השיפוטית שלפניו נדון העניין, וערכאת הערעור לא תתעורר בדרך כלל בשיקול דעתה של הערכאה הדינית בעות פסיקת הזאות משפט, אלא אם נפלה בהחלטה טעות משפטית או כאשר התגלה פגם בשיקול הדעת" (ע"א 08/08 6021/08 לוגבנץ נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ, פסקה 26, ניתן ב-24.2.10).
27. 28. הדין הוא כי בכלל, קבועות הזאות ניהול ההליך מן הרואי שתתבסס על ראיות המותיחסות להוצאות הריאליות בהן נשא צד לדיוון, והוא אין מהוות כל לענישה (בג"ץ 891/05 **תנובה מרכז**

**בית המשפט המחווי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעערורים
אזורים**

ע"א 10-02-11988 ג'רנטיק בילאומי ישראל בע"מ נ' אביזן ואח'

ע"א 10-02-11991 אביזן ואח' נ' ג'רנטיק בילאומי ישראל בע"מ ואח'

1 שיתופי לשיווק וצורתה חקלאית בישראל נ' הרשות המוסמכת למון רישיונות יבוא – משרד
2 התעשייה, המשחר, ניתן ביום 30.6.05, פסקה 15).

3 עם זאת, תקנה 514 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 קובעת כי "ראיה בית המשפט או
4 הרשם כי בעל דין הארכיב את הדיון בכל הליך שלא לצורך, על ידי טענה סרק או בכל דרך אחרת,
5 רשאי הוא, באותו הליך או בפסק הדין, ולא קשור עם תוצאות המשפט, להטיל עליו את הוצאות
6 ההליך או המשפט בשיעור שימצא לנכון בנסיבות העניין, לטובת בעל הדיון שכנגד או לטובת אוצר
7 המדינה, או לטובת שניהם".

8 בית משפט קמוא לא נימק קביעתו, אך דומה כי עשה שימוש בטמכותה לפי התקנה האמורה שכן
9 התנהלות המעערות תרמה לרבות עצם ניהול ההליך והתארכותו והדברים באים לידי ביטוי בין
10 היותר בהעמדת סכום תביעה מנופח ובלתי מבוסס. אין כל מקום להתערב בפסקת הוצאות שהטיל
11 בית משפט קמוא.

12

13

14

15 13. הוצאה היא שני העערורים נדחים. בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.
16 ערבות, אם הופקדו, יוחזו למפקדים.

17

18 המזוכירות תעביר העתק מפסק דין לצדים.
19 ניתן היום, י' אלול תשע"ב, 28 אוגוסט 2012, בהעדר הצדדים.
20

22 שופט עפירה צ'רניאק

מיכל רובינשטיין
סגנית נשיאה מיכל רובינשטיין

סגן נשיא אסתר קובו
סגן נשיא אסתר קובו